

TEATR LALEK „PLECIUGA”

zaprasza widzów :

- na przedstawienia dla dzieci, młodzieży i dorosłych;
- do lektury gazetki teatralnej „Gabit”;
- na lekcje teatralne
 - W trakcie 45 minutowego spotkania z aktorem po spektaklu można zapoznać się z niektórymi tajnikami jego pracy na scenie, zajrzeć w teatralne kulisy, zdobyć podstawową wiedzę o technikach lalkowych.
- na warsztaty teatralne dla grup zorganizowanych
 - Jeżeli chcecie poznać magiczny świat teatru, odkryć tajemnice warsztatu scenicznego, nauczyć się pracy z głosem i ciałem, zdobyć praktyczne umiejętności tworzenia lalek i elementów scenografii, zapraszamy.
 - Zainteresowanych nauczycieli przedszkoli, szkół podstawowych i ponadpodstawowych prosimy o kontakt telefoniczny (91/44 55 114) lub mailowy (edukacja@pleciuga.pl) z Magdaleną Bogusławską.
- na warsztaty teatralne dla nauczycieli;

Zeszyty metodyczne dostępne są w Biurze Obsługi Widzów,

oraz na stronach internetowych Teatru

www.pleciuga.pl

Teatr Lalek „Pleciuga”

pl.Teatralny 1

71- 405 Szczecin

tel./fax.: 91/ 433 58 04

91/44 55 114

KOCHAM TEATR

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

ZESZYT 26

ALEXANDRU POPESCU

SKLEP Z ZABAWKAMI

Szczecin, luty 2010

Skład i opracowanie: Paweł Wójcik

Wydawca:

TEATR LALEK „PLECIUGA”

Pl. Teatralny 1

71-405 Szczecin

tel.: 91/44 55 100

Opieka merytoryczna - doradcy metodyczni Zachodniopomorskiego Centrum
Doskonalenia Nauczycieli w Szczecinie

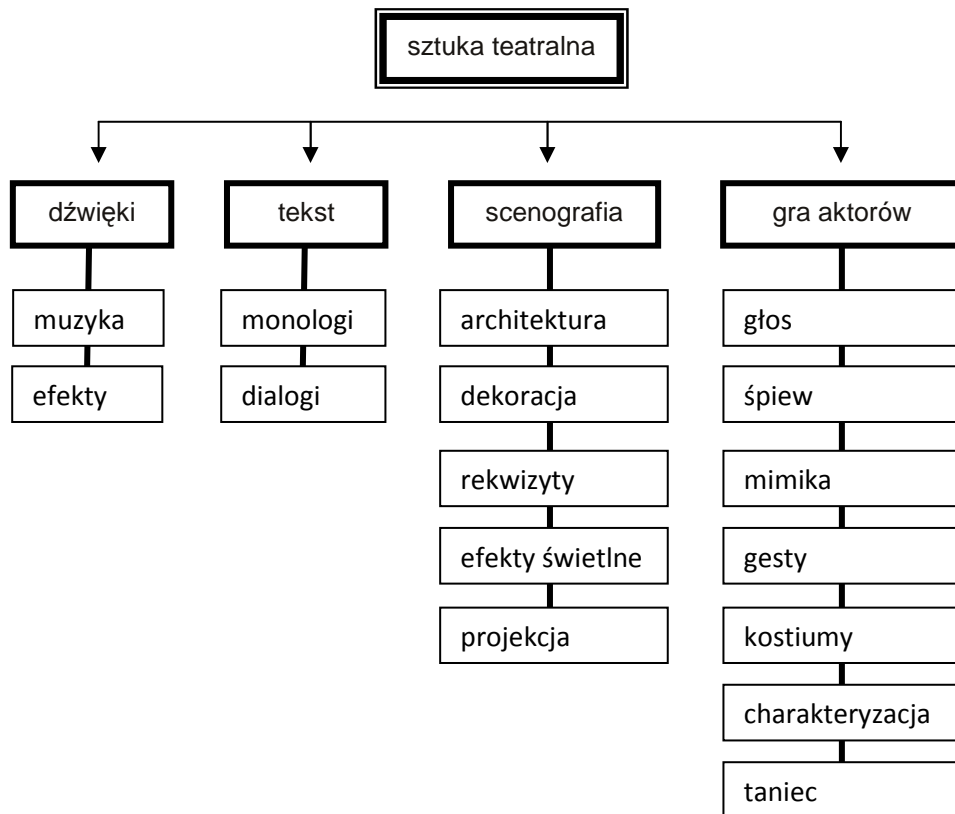
Szczecin, luty 2010

Wydanie I

3. Praca domowa.

Zachęcamy uczniów do wzięcia udziału w konkursie rysunkowym „Narysuj wymarzoną zabawkę” zamieszczonym w programie teatralnym spektaklu „Sklep z zabawkami” lub stworzenia słowniczka teatralnego.

Opracowała Małgorzata Roszak, nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 48 w Szczecinie, doradca metodyczny języka polskiego Zachodniopomorskiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Szczecinie, przewodnicząca szczecińskiego oddziału Stowarzyszenia Nauczycieli Polonistów

ALEXANDRU POPESCU

SKLEP Z ZABAWKAMI

Spis treści:

WSTĘP	5
Zajęcia przeznaczone dla uczniów klasy II - III przed i po obejrzeniu spektaklu teatralnego pt. „Sklep z zabawkami”	7
Scenariusz zajęć z edukacji wczesnoszkolnej dla klasy I szkoły podstawowej z elementami języka niemieckiego.....	16
Godzina wychowawcza lub lekcja języka polskiego –zajęcia przeznaczone dla uczniów klas IV, V, VI szkoły podstawowej.....	20
Lekcja języka polskiego –zajęcia przeznaczone dla uczniów klas IV, V, VI szkoły podstawowej.	24

Podsumowanie.

Rozmawiamy z uczniami na temat bogactwa środków oddziałujących na widza w teatrze. Pojawią się zapewne wypowiedzi na temat wykorzystanych w spektaklu projekcji. Możemy wyodrębnić dziedziny sztuki, z których „korzysta” teatr //literatura, muzyka, sztuki plastyczne, taniec/ Warto tutaj podkreślić, jak wielu różnych doznań dostarcza wizyta w teatrze.

Może teraz uczniowie chcieliby zmienić dokończenie zdania z początku lekcji? Każdy przepisuje zdanie, które dokończył lub teraz dokończy, do zeszytu.

zainteresowaniach i doświadczeniach teatralnych dziecka. To ćwiczenie ma nam właśnie pokazać to różnicowanie!

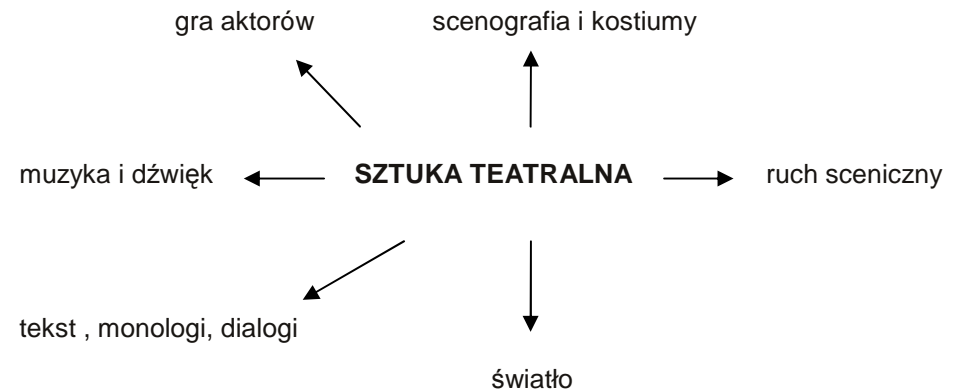
Zdanie: Idę do teatru, by ...

Kiedy zostaną wskazane powody, oczekiwania uczniów, prosimy ich o wypowiedzi na temat spektaklu. Czy spełnił ich oczekiwania? Czym zaskoczył? Jakie emocje, wrażenia wywołał? / *Są to zupełnie swobodne wypowiedzi, nie oceniamy ich, nie komentujemy. Mogą dotyczyć spektaklu, gry aktorów, scenografii, tematyki, wrażeń lub być komentarzem do dokończonego zdania./*

2. Część właściwa

Co powoduje, że tak różnie odbieramy spektakl? Uczniowie wskazują składniki tworzywa teatralnego. Zapisują je na karteczkach i przyczepiają do kartonu z napisem SZTUKA TEATRALNA. To pozwala na porządkowanie podanych propozycji, przenoszenie ich w inne miejsca. W zależności od wiedzy uczniów tworzymy bardziej lub mniej rozbudowaną *mapę mentalną*. /*Ćwiczenie to ma na celu usystematyzowanie, poszerzenie wiedzy uczniów na temat tworzywa teatralnego i uświadomienie im bogactwa środków oddziaływania na widza!*

Przykładowe mapy mentalne

Lekcja języka polskiego –zajęcia przeznaczone dla uczniów klas IV, V, VI szkoły podstawowej.

Przeprowadzamy ją po obejrzeniu przez uczniów spektaklu „Sklep z zabawkami”.

Temat: Idziemy do teatru, by...

Cele

Uczeń:

- świadomie uczestniczy w odbiorze dzieła teatralnego,
- nazywa swoje oczekiwania, wrażenia, uczucia,
- wyodrębnia składniki sztuki teatralnej,
- rozumie podstawowe pojęcia związane z teatrem,
- poszerza swoją wiedzę o teatrze,
- porządkuje zgromadzone informacje,
- uzasadnia swoją opinię, pogląd, twierdzenie.

Metody i formy: niedokończonych zdań, mapa mentalna; praca indywidualna i całej grupy

Środki dydaktyczne: karteczki dla uczniów, duża kartka z napisem: SZTUKA TEATRALNA

Przebieg lekcji

1. Część wstępna-ćwiczenia językowe

Każdy uczeń otrzymuje kartkę, na której samodzielnie dokończy zdanie zapisane na tablicy. Następnie wszyscy przypinają swoje odpowiedzi. Wspólnie grupujemy je, porządkujemy i określamy powody wizyty w teatrze. Kartki te zostają na tablicy do końca zajęć. *Może być kilka powodów wiodących, ale i pojedyncze propozycje. Ich wielość świadczy o różnych oczekiwaniach, potrzebach,*

WSTĘP

„Tutaj zabawki kupuje się bez pieniędzy!”

Czyż to zdanie wypowiedziane przez Karła-sprzedawcę nie spełnia marzeń wielu dzieci? A może nie tylko dzieci? Przecież dorośli też mają swoje zabawki, o których śnią dniem i nocą.

Oto do takiego „internetowego sklepu w środku lasu” trafia Agatka, która właśnie wyruszyła ze swym wujkiem Panem Zajączkiem, by odkryć niezwykły, ciekawy, nieznan jej świat. Sprzedawca kusi dziewczynkę niepowtarzalną ofertą. Może sobie ona wybrać dowolną zabawkę zupełnie za darmo. Ileż to razy słyszeliśmy, że dostaniemy coś za darmo, a potem... Bohaterka nie słucha ostrzeżeń Pana Zajączka i szybko decyduje się skorzystać z tak atrakcyjnej oferty.

Wkrótce wybrana lalka nudzi się Agacie i chce ona nową zabawkę. Może ją dostać, ale musi teraz oddać rok swojego życia. Cóż znaczy jeden rok, gdy ma się naście lat, a można spełnić marzenie. Dziewczynka szybko podejmuje decyzję. Sytuacja się powtarza, bo „Niestety tak bywa, że podoba nam się to, czego pragniemy, a to co już mamy, przestaje się nam podobać”.

Agata zestarzała się w pogoni za nowymi rzeczami. Co straciła? Ile zyskała? Na te pytania powinien odpowiedzieć sobie ten, kto obejrzał ten spektakl. Na szczęście Agata ma Pana Zajączka. Nie przeszkodził dziewczynce w podjęciu decyzji, ale nie zostawił jej samej, pomógł odzyskać to, co straciła. Czy każde dziecko, młody człowiek, dorosły ma takiego Pana Zajączka? Czy można cofnąć czas, zmienić decyzję?

Może te pytania należy postawić zanim będzie za późno. Jak rozmawiać z dziećmi, młodzieżą o wartościach, życiowych postawach? Tytułowe pytanie jednej z książek Ericha Fromma „Mieć czy być” zdaje się filozoficznym przyczynkiem do dyskusji, ale przecież dziecko nie zrozumie filozoficznych rozważań. Właśnie teatralne przeżycie historii dziewczynki, wzmocnione niezwykłymi projekcjami, winno stać się pretekstem do rozmów na te trudne tematy. Bądźmy Panami Zajączkami, ale zróbmy coś zanim będzie za późno.

Dziecięca wrażliwość, wyobraźnia, ufność i silne oddziaływanie teatralnej rzeczywistości otwierają młodego odbiorcę na trudne treści. Pomyślmy jednak my, dorośli, czy to spektakl tylko dla dzieci. To nam pod rozwagę poddajmy słowa wspomnianego E. Fromma: „*Celem naszego życia nie powinno być posiadanie bogactw, lecz bogactwo bycia*”.

Małgorzata Roszak

/Podkreślamy, że może to być tylko jeden obiekt. Staramy się zrobić to tak, żeby nie sugerować wyboru przedmiotów, bo może to być coś abstrakcyjnego. Trudno przewidzieć, co uczniowie wybiorą. Może będą to komputery, piękne domy, a może zdrowie, pieniądze/

Napiszcie na kartce, co wybraliście i przyklejcie kartki do tablicy.

Chętni uczniowie uzasadniają swój wybór. Opowiadają, czy łatwo było go dokonać. Czym kierowali się, dokonując wyboru? / *zainteresowaniami, marzeniami, myślą o przyszłości .../*

Załącznik 1

Agata: Zestarzałam się, święta prawda. Głębokie zmarszczki pokryły mi twarz. Oczy zapadły w głąb... Ledwo powłóczę nogami... Ten sklep jest przeklęty! Wszystkie przedmioty wydawały się takie piękne, dopóki nie były moje. I brzydko ledwo je brałam do ręki.

Karzeł: Niestety tak bywa, że podoba nam się to, czego pragniemy, a to co już mamy, przestaje się nam podobać

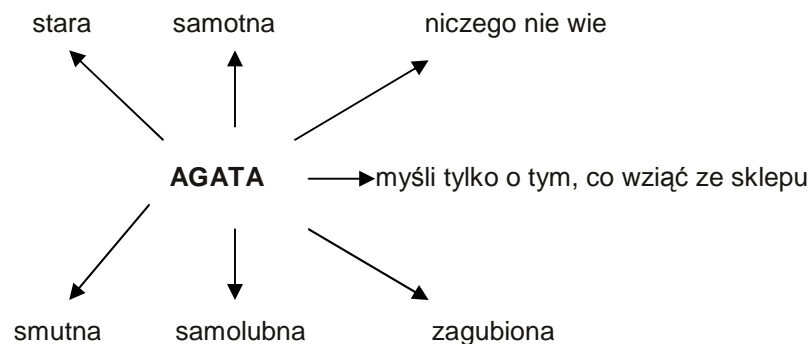
Opracowała Małgorzata Roszak, nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 48 w Szczecinie, doradca metodyczny języka polskiego Zachodniopomorskiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Szczecinie, przewodnicząca szczecińskiego oddziału Stowarzyszenia Nauczycieli Polonistów

Rozmawiamy o tym, co oferuje ten sklep /przeróżne zabawki, o których marzą dzieci , jakie są zasady zakupu/pierwszą dostaje się za darmo, ale gdy się ją wymienia na inną, trzeba oddać rok swojego życia/

Jak zachowuje się bohaterka? /Jest zachwycona ofertą, wybiera zabawkę, ale szybko się nią nudzi i wymienia na inną, i tak dalej/

Co dzieje się z Agatą? /Myśli tylko o nowych rzeczach, szybko starzeje się, zauważa to, że Pan Zajączek jej nie poznaje.../

Jaka jest Agata, która skorzystała z oferty sklepu z zabawkami?

Rozmawiamy teraz z uczniami na temat tego, co Agata utraciła, dlaczego tak się stało, kto jej pomógł i dlaczego. Korzystamy z obydwu „słoneczek” AGATA.

Możemy zastanowić się, czy zabawki są złe, niepotrzebne. **zał.1** /Zwracamy uwagę na ich przydatność, funkcję. Nie chodzi przecież o to, by potępiać zabawki jako takie, ale uwrażliwić uczniów na wartości, które są w życiu ważne. Wnioski te będą zależeć od dojrzałości uczniów/ **Teraz zapisujemy temat lekcji i wnioski.**

4. Ja w sklepie z ...!

Prosimy uczniów, by wyobrazili sobie, że znajdują się w sklepie, w którym jest wszystko. Mogą wybierać coś dla siebie.

Zajęcia przeznaczone dla uczniów klasy II - III przed i po obejrzeniu spektaklu teatralnego pt. „Sklep z zabawkami”. Powinny trwać kilka dni.

Blok tematyczny: „ Człowiek w świecie dobrobytu”

Temat: Jak dokonać wyboru? Zabawki z różnych materiałów. Zakupy za granicą.

Cele ogólne:

- rozbudzanie wyobraźni i wrażliwości,
- rozwijanie umiejętności manualnych,
- wdrażanie do umiejętnego gospodarowania swoim czasem,
- kształcenie poczucia własnej wartości jako człowieka, istoty myślącej i przewidującej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, jak zachować się w teatrze i co to znaczy świat fikcyjny,
- wypowiada się samodzielnie na dany temat,
- omawia treści zawarte w sztuce teatralnej,
- określa cechy charakteru bohaterów,
- rozumie znaczenie słów „lepiej być niż mieć”,
- potrafi zaplanować swój wolny czas,
- czyta ze zrozumieniem krótkie teksty, instrukcje,
- korzysta z opanowanego wcześniej słownictwa w języku obcym,
- kojarzy słowo pisane z mówionym i odwrotnie po angielsku,
- słucha za zrozumieniem scenki w języku angielskim,
- potrafi kupić zabawkę, prosząc po angielsku, obliczyć cenę, wydać resztę,

- sprawnie posługuje się nożyczkami, klejem, igłą z nitką, łączy różne rodzaje materiałów,
- klasyfikuje przedmioty, ale także ludzi, zwierzęta, rośliny,
- wykonuje obliczenia pieniężne (cena, wartość, ilość),
- rozwiązuje zadania tekstowe,
- potrafi bawić się w zespole.

Metody: zabawa ruchowa, mini wykład, rozmowa kierowana, TPR, zabawa twórcza.

Formy pracy: indywidualna (w parach), grupowa.

Materiały dydaktyczne:

- tablica magnetyczna, magnesy,
- program teatralny do spektaklu „Sklep z zabawkami”,
- 4 opisy rodzin na kartach po jednej dla każdej grupy (gotowe propozycje opisów rodzin są zawarte w punkcie 5 przebiegu zajęć),
- 4 kartki formatu A3, pisaki do pracy w grupach,
- instrukcja stworzenia zabawki dla każdej grupy (gotowe propozycje instrukcji są zawarte w punkcie 10 przebiegu zajęć),
- różnorakie pudełka, łyżki drewniane i odcięte nogawki od rajstop najlepiej bawełnianych (ilość odpowiada liczbie dzieci w danym zespole), kolorowy papier, karton, gazety, wata, włóczka, tkaniny, guziki, sznurek, klej, pisaki, farby, nożyczki, pędzelki, szablony misia (kontur postaci),
- papierowe pieniądze – liczmany (można skorzystać z gotowych lub przygotować własne i wtedy dobrać walutę),
- dwie pacynki, karta z dwujęzycznym napisem „Sklep z zabawkami – Toys shop”, wypisane ceny na kartkach (trzeba pamiętać o zakresie liczbowym opanowanym przez uczniów oraz liczebnikach wprowadzonych w języku angielskim),
- karty obrazkowe i wyrazowe,
- odtwarzacz CD, płyta do podręcznika „Hello 1” z piosenką „Can I have?”

Przebieg lekcji

1. Część wstępna.

Prosimy uczniów, by opowiedzieli o swoich wrażeniach, przemyśleniach, spostrzeżeniach po obejrzeniu spektaklu.

/Są to spontaniczne wypowiedzi, które nie podlegają ocenie, wartościowaniu. Mogą dotyczyć treści sztuki, scenografii, gry aktorów.../

2. Kim jest bohaterka?

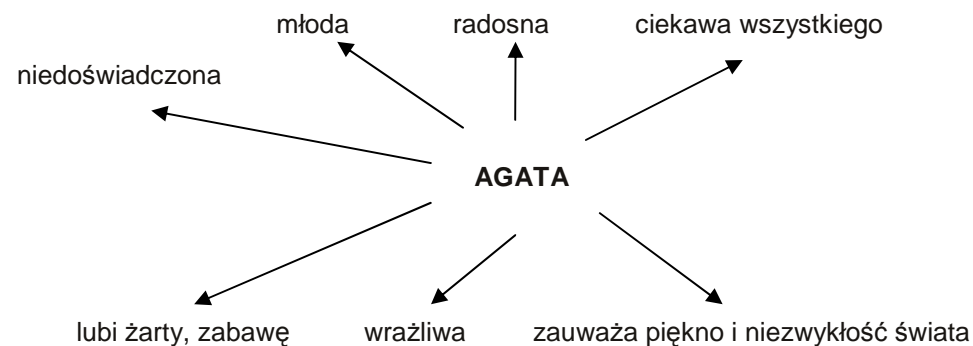
Zadaniem dzieci jest wymienienie bohaterów tej sztuki.

/Uczniowie wymieniają ich w dowolnej kolejności, np. Pan Zajączek, Agata, Karzeł, Kłamczuch, Mądrała, Krętać, Noc/

Pytamy ich, kto jest głównym bohaterem tej opowieści.

/Może się pojawić odpowiedź, że jest dwoje głównych bohaterów: Pan Zajączek i Agata/

Ustalamy, że teraz porozmawiamy o Agacie. Uczniowie dopisują do imienia dziewczynki, zapisanego na tablicy, cechy, jakie miała ona nim trafiła do sklepu.

*Ćwiczenie to ma pokazać uczniom, że Agata, zanim trafia do sklepu, jest zwyczajną dziewczynką, podobną do wielu dzieci, również tych, które oglądały spektakl. Tak kierujemy rozmowę, by uczniowie doszli do takich wniosków. **Zapis ten pozostaje na tablicy.***

3. W sklepie z zabawkami.

Godzina wychowawcza lub lekcja języka polskiego –zajęcia przeznaczone dla uczniów klas IV, V, VI szkoły podstawowej.

Przeprowadzamy je po obejrzeniu przez uczniów spektaklu „Sklep z zabawkami”.

Temat: Co utraciła Agata? Rozmyślenia młodego człowieka po obejrzeniu spektaklu „Sklep z zabawkami” w Teatrze Lalek Pleciuga
Temat zapisywany dopiero po trzeciej części lekcji.

Cele

Uczeń:

- świadomie uczestniczy w odbiorze dzieła teatralnego,
- nazywa swoje wrażenia, uczucia,
- wyodrębnia bohaterów sztuki teatralnej,
- wskazuje cechy bohaterki,
- zauważa przemianę postaci,
- dostrzega różne aspekty sytuacji,
- zauważa problemy, prezentuje własną opinię,
- wskazuje wartości, które są dla niego ważne,
- twórczo rozwiązuje problemy,
- dokonuje wyboru i uzasadnia go.

Metody i formy: mapa mentalna, dyskusja kierowana; praca indywidualna

Środki dydaktyczne: karteczki dla uczniów, fragmenty scenariusza

Zwroty językowe i słownictwo:

Can I have ...?

Here you are.

How much is this?

Thank you very much.

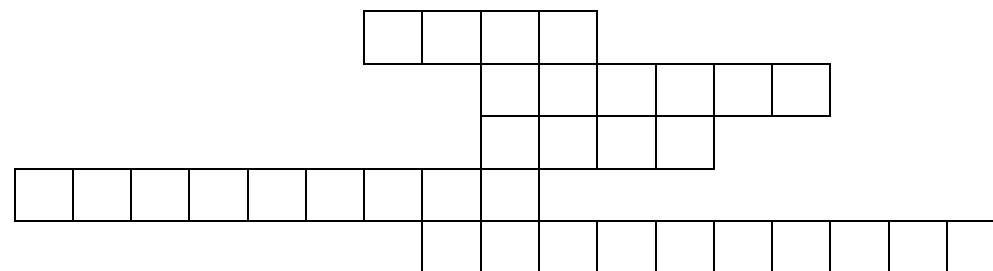
Nazwy liczebników i zabawek w języku angielskim – powtórzenie.

Przebieg zajęć:

1. Nim nauczyciel wraz z dziećmi uda się na przedstawienie zatytułowane „Sklep z zabawkami”, powinien z nimi porozmawiać na temat teatru (dobrze by było, aby sam wcześniej zapoznał się ze sztuką). W tym celu rozpoczyna zajęcia od rozwiązywania wraz z dziećmi krzyżówki (może być ona narysowana na tablicy lub w formie karty pracy dla każdego ucznia).

Hasła do krzyżówki:

- 1) Potrzebna kasjerowi do obliczeń.
- 2) Osoba robiąca zakupy.
- 3) Wykłada się na nią kupowany towar.
- 4) Należy nimi płacić.
- 5) Osoba obsługująca kupujących.

3. W związku z tym, że od tego roku szkolnego klasy pierwsze mają zajęcia komputerowe i stale obcuja z komputerem, to zwracasz uwagę na zagrożenia, jakie mogą spotkać w sieci. Można też podpowiedzieć kontynuację tematu nauczycielowi od tych zajęć.
4. Po wymienieniu tych zabawek o jakich była mowa w przedstawieniu, proponujesz dzieciom poznanie nazw kilku zabawek w języku niemieckim, zawieszając na tablicy plakat do rozdziału 3 z zabawkami:

mein Drache – mój smok

meine Puppe – moja lalka

mein Puppenhaus - mój domek dla lalek

meine Katze – mój kot

mein Hund – mój pies

meine Ente – moja kaczka

mein Ball – moja piłka

mein Teddy – mój mis

mein Monster – mój potwór

mein Auto – mój samochód

5. Proponujesz narysowanie ilustracji tej zabawki, którą dziecko lubi najbardziej i podpisanie jej odpowiednio (plakat cały czas wisi na tablicy, aby dzieci mogły skorzystać ze słownictwa)
6. Dzieci podpisują swoje prace i podczas prezentacji głośno wymawiają nazwy w języku niemieckim (nauczyciel czuwa nad prawidłową wymową).
7. Eksponujesz wszystkie prace dzieci i proponujesz w przypadku błędów dokonanie korekty, sprawdzając z zapisem na plakacie (ukierunkowujesz i mobilizujesz do samodzielnej korekty).
8. Proponujesz osłuchanie z piosenką „Spiel mit mir!” („Ich und du” str. 14)
9. Dla utrwalenia nowych nazw proponujesz w kilku grupach zabawę w głuchy telefon „**Stille Post**”, wykorzystując nowe słownictwo.
10. Następnie proponujesz rozwiązanie zadania z zabawkami:

Rodzina A: tata jest na kilkudniowym wyjeździe służbowym, mama pracuje w domu,

używając komputera, dwie jedenastoletnie bliźniczki.

Rodzina B: tata pracuje w sklepie muzycznym, mama jest nauczycielką w szkole, córka ma

6 lat, a syn 10.

Rodzina C: tata pracuje na budowie, mama jest lekarzem, córka ma 4 lata, a syn 6.

Rodzina D: tata jest ogrodnikiem i prowadzi prywatną firmę, mama pracuje w banku,

3 synów w wieku 5, 7 i 10 lat.

6. Poszczególne zespoły prezentują swoje propozycje i omawiają ze szczególnym zwróceniem uwagi na dobór form wypoczynku w zależności od pracy rodziców i wieku dzieci.

7. Prowadzący przypomina dzieciom piosenkę „Can I have?”. Śpiewają z elementami ruchu (samochód – trzymają w rękach kierownicę i kierują, samolot – rozkładają szeroko ręce jakby lecieli, latawiec – podnoszą jedną rękę do góry jakby trzymali sznurek od latawca, pociąg – obiema rękoma po bokach przy sobie robią koła, udając ruch kół lokomotywy, piłka – odbijają piłkę, lalka – głaszczą dłońmi włosy od czubka głowy do ramion, proszę – wyciągają ręce jakby coś podawali, pokazywali):

Can I have a car, please, car, please, car, please?

Can I have a car, please?

Here you are.

Can I have a plane, please, plane, please, plane, please?

Can I have a plane, please?

Here you are.

Can I have a kite, please, kite, please, kite, please?

Can I have a kite, please?

Here you are.

Can I have a train, please, train, please, train, please?

Can I have a train, please?

Here you are.

Can I have a ball, please, ball, please, ball, please?

Can I have a ball, please?

Here you are.

Can I have a doll, please, doll, please, doll, please?

Can I have a doll, please?

Here you are.

Można tę piosenkę potraktować również jako rymowaną.

8. Nauczyciel przy pomocy kart obrazkowych przypomina nazwy poznanych zabawek, zwierząt i przedmiotów, które mogą być także zabawkami. Umieszcza karty obrazkowe na tablicy i prosi pojedynczo uczniów o dopasowanie kart wyrazowych.

9. Prowadzący prosi jedno z dzieci o opuszczenie sali, a inne dziecko o zamianę kilku podpisów. Po powrocie do sali uczeń musi dopasować odpowiednio karty. Następuje kilka powtórzeń. Można zastosować tutaj grę na punkty, np. na czas. Jeśli dziecko ułoży w wyznaczonym czasie karty prawidłowo, to klasa otrzymuje punkt, jeśli się pomyli lub nie zdaży, to punkt uzyskuje nauczyciel. Na koniec zabawy nauczyciel ściąga karty obrazkowe i prosi o przeczytanie kart wyrazowych w połączeniu z ruchem (jeśli wykorzystywał wcześniej metodę TPR podczas wprowadzania słówek).

Prowadzący przypomina krótko nazwy liczebników.

10. Nauczyciel przygotowuje stanowiska z odpowiednimi materiałami do pracy w pięciu grupach, które będą wykonywały samochody i roboty z pudełek, lalki z drewnianych łyżek, misie z tkaniny i gąsienice z obciętych nogawek rajstop. Dzieci mogą dobrać się dowolnie, ale w miarę równolicznie, aby każdy zespół stworzył podobną ilość przedmiotów. Nauczyciel rozdaje instrukcje wykonania poszczególnych zabawek zespołom, a w najdogodniejszym miejscu udostępnia odpowiednie materiały. Instrukcje dla grup:

Samochody:

- przygotuj model auta, układając odpowiednio pudełka, a następnie je sklejkając;

- rozwiązać zadanie matematyczne o zabawkach;
- zaśpiewać częściowo piosenkę o zabawkach po niemiecku.

Formy pracy:

- grupowa;
- indywidualna.

Metody pracy:

- rozmowa kierowana;
- aktywność twórcza;
- zintegrowana nauka języka niemieckiego.

Środki i materiały dydaktyczne:

Plakat z języka niemieckiego do podręcznika „Ich und du” do klasy 1 szkoły podstawowej – rozdział 3 „ Meine Spielsachen”, tekst piosenki pt. „Spiel mit mir!” (podręcznik „Ich und du” klasa I strona 14)

Warunki pracy:

sala do zajęć zintegrowanych,
czas trwania zajęć: ok. 90 minut

Przebieg zajęć:

1. Pytasz dzieci, czy ktoś potrafi opowiedzieć, o czym było przedstawienie pt. „Sklep z zabawkami”, które obejrzały w Teatrze Lalek „Pleciuga” (jedno lub kilkoro dzieci opowiada).
2. Ustalasz wspólnie główne postaci występujące w przedstawieniu (dziewczynka, wujek, sprzedawca, itd.) oraz skupiasz się najbardziej na tym, czego ciągle pragnęła dziewczynka. Eksponujesz temat zabawek i starasz się uzmysłowić dzieciom, do czego doprowadza chęć posiadania coraz nowszej zabawki i czym za to musiała zapłacić dziewczynka? Czy tak naprawdę była szczęśliwa i co musiała poświęcić?

Scenariusz zajęć z edukacji wczesnoszkolnej dla klasy I szkoły podstawowej z elementami języka niemieckiego

Zajęcia odbywają się po obejrzeniu przedstawienia pt. „Sklep z zabawkami” w Teatrze Lalek „Pleciuga”

Blok tematyczny: W sklepie

Temat dnia: Moje zabawki – Meine Spielsachen

Rodzaje aktywności:

- edukacja polonistyczna;
- edukacja matematyczna;
- edukacja plastyczna;
- elementy języka niemieckiego;
- edukacja muzyczna.

Cele ogólne:

1. Rozwijanie zainteresowania językiem niemieckim.
2. Umiejętne wplatanie sztuki teatralnej do zajęć szkolnych.

Cele operacyjne:

Uczeń potrafi:

- wypowiedzieć się na temat przedstawienia w postaci logicznie zbudowanych zdań;
- wymienić postaci występujące w przedstawieniu;
- nazwać kilka zabawek w języku niemieckim;

- wytnij kółka i je doklej;
- oklej gotowy samochód kolorowym papierem, pomaluj farbami;
- dorysuj drobne elementy pisakami;
- po skończonej pracy uprzątnij swoje stanowisko.

Roboty:

- przygotuj model robota, układając odpowiednio pudełka, a następnie je sklejjąc;
- wytnij dodatkowe elementy (antenki, pokrętła) i je doklej;
- oklej gotowego robota kolorowym papierem, pomaluj farbami;
- dorysuj drobne elementy pisakami;
- po skończonej pracy uprzątnij swoje stanowisko.

Lalki:

- na łyżce drewnianej narysuj pisakami twarz;
- doklej włosy z włóczki;
- wykonaj ubranko z resztek tkanin, używając igły z nitką i kleju;
- po skończonej pracy uprzątnij swoje stanowisko.

Misie:

- odrysuj szablon dwa razy na tkaninie i wytnij;
- naszyj na mordce guziki, które będą oczami i noskiem;
- zszyj obie części ze sobą, zostawiając otwór, aby móc wypełnić misia watą;
- zszyj całość;
- po skończonej pracy uprzątnij swoje stanowisko.

Gąsienice:

- na stopce rajstopy, tuż przy palcach przyszyj guziki, które będą oczami i buźką gąsienicy;
- zwijaj gazety w kule (najlepsze są miękkie, niekolorowe) i wypychaj nimi nogawkę rajstopy;
- zwiąż koniec sznurkiem;

- po skończonej pracy uprzątnij swoje stanowisko.

11. Po sporządzeniu wystawy zabawek oraz ich omówieniu, uczniowie układają i rozwiązują różnorodne zadania tekstowe dotyczące wykonanych prac. Nauczyciel układa w różny sposób zabawki i prosi uczniów o treść zadań, sposoby ich rozwiązania. Podaje formuły matematyczne i prosi uczniów o stworzenie odpowiednich układów zabawek i ułożenie treści zadań.

12. Prowadzący wraz z dziećmi przypomina krótko wiadomości o rzeczowniku. Następnie proponuje krótką zabawę pozwalającą klasyfikować dzieciom nazwy osób, zwierząt, roślin i rzeczy. Każde dziecko stoi przy swoim krześle, ale gdy usłyszy nazwę osoby, to staje na nim „na baczność”, nazwę rośliny- to staje na nim z wyciągniętymi do góry ramionami, nazwę rzeczy- to siada na nim, a gdy nazwę zwierzęcia -to kuca obok krzesła. Nauczyciel wymienia powoli różne rzeczowniki, ale po każdym klaszcze, co jest znakiem, aby dzieci ponownie stanęły przy krześle.

13. Nauczyciel umieszcza na tablicy dwujęzyczny napis „Sklep z zabawkami – Toys shop”. Przy zabawkach rozmieszcza kartki z umownymi cenami (cena dwóch zabawek nie będzie równa 50 zł, ale również tej kwoty nie przekroczy – można kwotę zmienić, w zależności od stopnia opanowania przez uczniów zakresu liczbowego oraz poznania liczebników angielskich). Przy pomocy pacynek odgrywa scenkę robienia zakupów w sklepie.

A - Good morning.

B - Good morning.

A - Can I have a doll and a car, please?

B - Here you are.

A - How much is this?

B - Twenty zloty.

A - I have got fifty zloty. Here you are.

B - Thirty zloty for you.

A - Thank you very much. Good bye.

B - Good bye.

Prowadzący omawia z uczniami treść scenki. Sonduje czy wszyscy zrozumieli. Następnie powtarza ponownie jej treść. Prosi, by uczniowie powtarzali za nim, np.

dziewczynki jako kupujące, a chłopcy jako sprzedający. Potem następuje zmiana. Proponuje, że on będzie kupującym, a uczniowie wspólnie, jako sprzedawca i ponownie powtarzają scenkę. Z kolei zaprasza chętne osoby do odegrania scenki na forum klasy. Na koniec prosi, aby dzieci w ławkach spróbowały odegrać tę scenkę dwa razy, zamieniając się rolami.

14. Nauczyciel wyznacza kilku sprzedawców w „Sklepie z zabawkami” i zaopatruje ich w drobne pieniądze. Pozostałe dzieci to kupujący mogący kupić dwie zabawki i dysponujący jednym nominałem, np. 50 zł (cena jakichkolwiek dwu zabawek nie przekroczy tej kwoty), bo wtedy sprzedawca musi wydać resztę. Po dokonaniu zakupów następują zmiany tak, aby każde dziecko mogło być klientem i sprzedawcą.

Opracowała Iwona Skiba – nauczycielka kształcenia zintegrowanego z językiem angielskim w SP61; przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie; ekspert – wykładowca w ramach projektu Turystyka Wspólna Sprawa z zakresu „Animator turystyki dzieci i młodzieży” przy Europejskim Funduszu Społecznym; wykładowca metodyki nauczania języków obcych w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli „Dys...Kurs”; autorka i współrealizatorka programu kolonii dla najmłodszych „Kolorowe wakacje” przy współpracy z Biurem Podróży i Turystyki „Globtour”.